

[Justitsministeren.]

På denne baggrund ville det være mindre rimeligt at opfatte det forhold, at der i straffeloven er fastsat visse grænser for udsendelser med pornografiske billeder, som den eneste eller blot den væsentligste beskyttelse af borgerne mod krænkende udsendelser. Under den gældende ordning har fjernsynsudsendelser således kun i et par tilfælde medført politianmeldelser, og anklagemyndigheden har i disse tilfælde fundet, at der ikke var grundlag for at rejse tiltale i anledning af de pågældende udsendelser.

Med hensyn til biografernes virksomhed har det været anført, at man ved gennemførelsen af det tidligere fremsatte forslag om ophævelse af voksencensuren og samtidig ophævelse af straffelovens § 234 vil være uden værn over for pornobiografer. Forholdet er imidlertid det, at man under det gældende bevillingssystem, således som dette er fastlagt i lov nr. 155 af 27. maj 1964 om film og biografer, har pålagt bevillingshaveren et ansvar for, at biografen drives på forsvarlig måde, og det påhviler bevillingshaveren ved valg af film at drage omsorg for, at kulturelt og kunstnerisk værdifulde film forevises. Bevilling meddeles for en periode på 5 år, og ministeren for kulturelle anliggender kan i øvrigt tilbagekalde bevillingen, såfremt bevillingshaveren ikke overholder disse bestemmelser.

Spørgsmålet om eventuel anvendelse af biograflovens bestemmelser til værn mod pornobiografer har været drøftet med ministeren for kulturelle anliggender. Det er oplyst, at man ikke i en meget lang årrække har nægtet bevillingsfornyelse på grund af repertoiret, og en nægtelse ville formentlig forudsætte meget graverende forhold. Gik en bevillingshaver over til udelukkende at spille underlødige pornofilm, måtte denne forudsætning dog anses for opfyldt.

Så længe det gældende bevillingssystem opretholdes, vil der således fortsat være mulighed for at føre en vis kontrol med repertoiret, og man vil i forhold til pornografien

være indstillet på så vidt muligt at lægge de retningslinjer til grund, som man hidtil har fulgt i filmcensuren.

Ophæves bevillingssystemet er det tænkeligt, at dette afløses af en autorisationsordning, der vil gøre det muligt at opretholde visse begrænsninger over for pornografiske film. Skulle bevillingssystemet imidlertid blive ophævet på en sådan måde, at man ikke længere gennem biografloven kan opretholde visse grænser på dette område, er jeg indstillet på at søge særlige regler herom opstillet.

Et særligt spørgsmål har det været, om man burde bevare en strafferetlig beskyttelse af børn og unge.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, har man anset det for mest konsekvent i forhold til det tidligere fremsatte forslag til lov om filmcensur også på det her behandlede område at opretholde en vis beskyttelse af de unge. Resultatet er derfor blevet, at man foreslår en særlig beskyttelsesregel bibeholdt, men med et noget snævrere indhold end den nuværende regel i § 234, nr. 1; aldersgrænsen er således sænket fra 18 til 16 år, og medens den gældende regel omfatter enhver form for tilbud om eller overladelse af utugtige billeder eller genstande, er den foreslåede bestemmelse alene rettet mod salg. Strafferammen, der i den gældende bestemmelse er bøde, hæfte eller under skærpene omstændigheder fængsel i indtil 6 måneder, foreslås — på linje med straffebestemmelsen i forslaget til lov om filmcensur — indskrænket til bøde.

Problemerne vedrørende Danmarks forhold til udlandet tror jeg er egnet til nærmere drøftelse i udvalget. Jeg skal her blot oplyse, at vi gennem postloven har mulighed for at ramme postforsendelser til udlandet, og at der ikke foreslås nogen ændring af denne ordning.

Idet jeg i øvrigt henviser til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, skal jeg anbefale det til det høje tings velvillige behandling.